

בית המשפט המחוזי בירושלים

03 מרץ 2011

ת"צ 4091-10

מספר בקשה: 14

לפני: כבוד השופט יצחק ענבר

המבקשת: אמל ג'ראיסי
ע"י עו"ד האני טנוס

נגד

המשיבות: 1. גוגל ישראל בע"מ
ע"י עו"ד יגאל ארנון
2. Google Inc.

החלטה

1. לפניי בקשה לאישור תובענה ייצוגית שהגישה המבקשת כנגד המשיבות, גוגל ישראל בע"מ (להלן - "גוגל ישראל") ו-Google Inc. חברה זרה שמקום מושבה בארצות הברית (להלן - "Google Inc."), בטענה לפגיעה בזכות הפרטיות של המשתמשים בשירותי הדואר האלקטרוני של המשיבות (Gmail) עם השקת הרשת החברתית החדשה מטעמן (Buzz Google). כנטען, השירות החדש חשף באופן אוטומטי את רשימת אנשי הקשר של המבקשת ושאר המשתמשים בשירותי ה-Gmail באופן שפגע בפרטיותם, עד שתוקנה התקלה, כעבור מספר ימים, באמצעות שינוי הגדרות הפרטיות למשתמשים באתר.

2. במסגרת ההליך הוגשו לתיק בית המשפט שתי בקשות: האחת, בקשה לסילוק על הסף של בקשת האישור; השנייה, בקשה ליתן היתר המצאה של התובענה והבקשה לאשרה כתובענה ייצוגית לכתובת Google Inc. בחוץ לארץ. אדון בבקשות כסדרן.

הבקשה לסילוק על הסף של הבקשה לאישור תובענה ייצוגית

3. בתגובה לבקשה לסילוקה על הסף של בקשת האישור הודיעה המבקשת, כי ממידע שקיבלה התברר לה שגוגל ישראל אינה קשורה להליך מושא התובענה. לפיכך, עתרה בבקשה למחיקת גוגל ישראל מההליך העיקרי. בתגובה לבקשה הסכימה גוגל ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

03 מרץ 2011

ת"צ 4091-10

לדהיית התובענה נגדה, ועתרה להיוב המבקשת בהוצאותיה לרבות תשלום שכר טרהת עורך דין, שנגרמו לה בשל נקיטת ההליך המשפטי נגדה. המבקשת לא הגישה תשובה מטעמה.

4. נוכח הסכמת הצדדים, אני מורה על דחייתה של בקשת האישור. בנסיבות העניין, תשלם המבקשת לגוגל ישראל הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 5,000 ₪.

הבקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום השיפוט

5. אקדים ואומר כי לאחר שבהנתי את מכלול הנתונים הגעתי למסקנה כי דין הבקשה למתן היתר להמצאת התובענה והבקשה לאישורה כתובענה ייצוגית אל מחוץ לתחום השיפוט - מקום מושבה של Google Inc. - להידחות. אעמוד להלן על הטעמים שבבסיס מסקנתי.

6. לטענת המבקשת, בנסיבות המקרה דנן מתקיימות מספר עילות, הקבועות בתקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן - "התקנות"), בעטיין ייעתר בית המשפט לבקשה להתיר ההמצאה אל מחוץ לתחום המדינה, כדלהלן: האחת, בהתאם לתקנה 500(4)א לתקנות, התובענה הינה לאכיפת חוזה - הצהרת פרטיות המהווה חוזה התחייבות של Google Inc. לשמור על פרטיות הגולשים - אשר נעשה בתחום המדינה. השנייה, בהתאם לתקנה 500(5) לתקנות, התובענה הינה בגין הפרת החוזה דלעיל בתחום המדינה, עת המדובר במדיה וירטואלית (אינטרנט) המתקיימת גם בישראל. השלישית, בהתאם לתקנה 500(6) לתקנות, התובענה הינה בקשה למתן צו והוראות להורות למשיבות להדול ממעשיהן וליתן פתרון לתקלה. הרביעית, בהתאם לתקנה 500(7) לתקנות, התובענה מבוססת על מעשה או מהדל בתחום המדינה. המבקשת הוסיפה וטענה, כי בית המשפט בישראל הינו הפורום הנאות לדון בתובענה, שכן מרבית הישראלים משתמשים בשירותי הרשת של Google Inc. משתמשים אלה כוללים גם אנשים מהוסרי אמצעים, אשר ידם אינה משגת להגיש התובענה מחוץ לתחום המדינה

בית המשפט המחוזי בירושלים

03 מרץ 2011

ת"צ 4091-10

לצורך מימוש זכויותיהם על-פי החוק. הבקשה להיתר המצאה נתמכה בתצהיר של המבקשת וצורפו לה העתק כתבות שפורמו באתר המקוון "כלכליסט" בעניין זה.

7. אפנה לבחון תחילה האם עלה בידי המבקשת לשכנע כי עניינה נכנס בגדר אהת מעילות ההמצאה המנויות בתקנה 500 לתקנות. בהקשר דנא, נפסק כי על המבקש היתר המצאה להוכיח את עילת ההמצאה ברמת הוכחה של "תביעה הראויה לטיעון", רמת הוכחה הנמוכה מזו הנדרשת בהליך אזרחי רגיל (בר"ע 210/81 Holz & Sohn Rapid נ' שעין, פ"ד לו(3) 633 (1982) (להלן - עניין שעין)). לצד בחינה זו של עילת ההמצאה, על בית המשפט להוסיף ולבחון גם את עילת התובענה גופה ולהשתכנע כי זו מעוררת "שאלה רצינית שיש לדון בה". מטרת בחינה זו הינה לוודא כי התובענה אינה טורדנית ואינה תביעת סרק, ומשכך קובעת זו סטנדרט הוכחה נמוך יותר.

8. בענייננו, הבקשה למתן היתר המצאה מבוססת על הטענה כי Google Inc. הפרה חוזה התחייבות, כלשון המבקשת, לשמור על פרטיות הגולשים (במסגרת הצהרת פרטיות). לפיכך, טענה המבקשת כי עניינה נכנס בגדר עילות ההמצאה הקבועות בתקנות 500(4)(א), 500(5) ו-500(6) לתקנות. דא עקא, המבקשת לא צירפה לבקשתה את חוזה ההתחייבות מושא התובענה והבקשה לאישורה כתובענה ייצוגית. לא זו אף זו, בתצהיר שצירפה המבקשת לבקשה להיתר המצאה, אין כל אזכור לחוזה ההתחייבות (הצהרת הפרטיות), למעט אמירה כי המבקשת עושה שימוש בתיבת הדואר האלקטרוני (Gmail) "באופן שיגרתי ומתוך ידיעה כי מדובר בעניינים פרטיים להלוטין שלי, ואשר לעולם לא יכולים להיות חשופים לכולי עלמא ו/או לכל אדם אחר זולתי". בהעדר ראיה בדבר עצם קיומו של חוזה התחייבות של Google Inc. כלפי המבקשת, כנטען בבקשה, לא עלה בידי המבקשת להוכיח כי המדובר ב"תובענה ראויה לטיעון", רמת ההוכחה הנדרשת לעניין עילת המצאה. בכך, נשמט הבסיס לבקשה למתן היתר המצאה המתבססת על קיומו של חוזה.

9. יתרה מזאת, משנטען בתובענה ובבקשה לאשרה כתובענה ייצוגית כי כעבור מספר ימים תוקנה התקלה, הרי שנשמט הבסיס לעילת ההמצאה הקבועה בתקנה 500(4)(א) לתקנות, שעניינה תובענה לאכיפת חוזה. בהתאם, נשמט הבסיס לעילת ההמצאה הקבועה

בית המשפט המחוזי בירושלים

03 מרץ 2011

ת"צ 4091-10

בתקנה 500(6) לתקנות שעניינה תובענה למתן צו והוראות ל-Google Inc. להדול ממעשיה וליתן פתרון לתקלה. אוסיף כי לא ראיתי מקום להידרש לטענת המבקשת, לפיה עניינה נכנס גם בגדר עילת ההמצאה המנויה בתקנה 500(7) לתקנות, שעניינה תובענה המבוססת על מעשה או מהדל בתחום המדינה, משזו הובאה באופן לאקוני בבקשה, ללא כל פירוט והנמקה.

10. יש להוסיף, כי בהתעורר ספק ביחס לבקשה להיתר המצאה, נקבע בהלכה הפסוקה כי יש לפרשו לטובת הנתבע הזר ולא להתיר את ההמצאה. שכן, באמצעות ההמצאה מוארכת זרועו של השיפוט הישראלי מעבר לגבולותיו הטבעיים (ע"א 837/87 הוידה נ' **הינדי**, פ"ד מד(4) 545, 550-551 (1990) (להלן - עניין הוידה) ד"ר יואל זוסמן **סדרי הדין האזרחי** (מהדורה שביעית 1995) 241). כך גם בענייננו, משלא עלה בידי המבקשת להוכיח את דבר קיומו של חוזה התחייבות, כלשונה, ולו ברמה המינימאלית הנדרשת. לעניין זה, אין בקומץ כתבות שפורסמו באתר המקוון "כלכליסט" בנוגע לפעילות Google ובכלל זאת Buzz Google, כדי לעמוד בנטל הנדרש להוכיח כי בידי המבקשת "תביעה הראויה לטיעון".

11. אוסיף גם זאת, בענייננו עתרה המבקשת למתן היתר להמצאה של בקשה לאישור תובענה ייצוגית, שלגביה נפסק כי על מגישה לצרף את כל הראיות שניתן לאספן בשלב זה בשקידה סבירה. כדברי בית המשפט העליון ברע"א 8562/06 **פופיק נ' פזגו 1993 בע"מ**, טרם פורסם (15.4.2007):

"לאור חשיבותה של התובענה הייצוגית והשפעתה על הציבור המיוצג ועל הגופים הנתבעים, יש לשרש את התופעה של בקשות לאישור תובענה ייצוגית שמוגשות ללא תשתית ראייתית ראויה, כגון בקשות המוגשות על בסיס כתבה בעיתון ותו לא (ראו והשוו, בג"ץ 2148/94 **גלברט נ' נשיא בית המשפט העליון**, פ"ד מה(3) 573, 600). אין להתיר ניסיונות ליצוק תוכן לבקשות נבובות לאישור תובענה ייצוגית תוך כדי הליך האישור. על כן, ככלל, אין להתיר הגשתן של ראיות שהיה ניתן, בשקידה ראויה, להגישן יחד עם הבקשה לאישור תובענה ייצוגית."

בית המשפט המחוזי בירושלים

03 מרץ 2011

ת"צ 4091-10

כך בענייננו, משתצהיר המבקשת שצורף לבקשה לאישור תובענה ייצוגית - מכוהו יונקת הבקשה את היותה - מהזיק שלוש שורות כדלקמן:

1. אני נותן תצהיר זה בתמיכה לבקשתי הנ"ל.
2. אני מצהיר בזה כי כל האמור בגוף התביעה הינו נכון ואמיתי.
3. זהו שמי להלן התימתי ותוכן תצהירי זה הינו נכון ואמיתי.

תצהירה הלאקוני של המבקשת (המנוסה משום מה בלשון זכר) אינו מהווה תצהיר כדין, משאינו כולל את העובדות הרלוונטיות התומכות בהתקיימותם של תנאי הסף שבחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, ובכלל זאת התנאים הקבועים בסעיפים 4(4) ו-8(א)(1) - (4) להוק. כאמור, לתצהיר אף לא צורף מסמך המאמת את טענת המבקשת בדבר תוזה התחייבות העומד בבסיס עילת התובענה, ואף לא פורטה הסיבה להעדרו של מסמך זה, כנדרש (ראו גם: ת"א (מהוזי ת"א) 1566/99 (בש"א 3604/99) **אחרק נ' החברה האמריקאית הישראלית לגו בע"מ**, לא פורסם (18.7.2000); ת"א (מהוזי י-ם) 1509/97 **אפיק נ' סלקום ישראל בע"מ**, לא פורסם (5.7.1998)). אוסיף, כי חרף הודעת המבקשת (בבקשה למחיקת התובענה נגד גוגל ישראל) מיום 15.12.2010, לפיה היא תגיש "בימים הקרובים" בקשה לתיקון התובענה הייצוגית ולצירוף תצהיר כדין, עד היום לא הוגשה לבית המשפט בקשה כאמור.

12. נוכח דלות הבקשה לאישור התובענה הייצוגית והפגמים המהותיים שנפלו בה אין מקום למתן היתר המצאה להו"ל ודין הבקשה במתכונתה להידחות על הסף גם ביחס ל-Google Inc. (ראו והשוו: בש"א (י-ם) 124/10 **אלקעי נ' בנק דיסקונט**, לא פורסם (11.2.2010)).

בית המשפט המחוזי בירושלים

03 מרץ 2011

ת"צ 4091-10

סוף דבר

13. בקשת האישור נגד גוגל ישראל (המשיבה 1) נדחית על הסף. המבקשת תשלם לגוגל ישראל הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ש"ח.

14. הבקשה למתן היתר המצאה אל מחוץ לתחום השיפוט נגד Google Inc. (המשיבה 2) - נדחית. כפועל יוצא מכך ונוכח האמור לעיל, נדחית על הסף גם בקשת האישור נגד Google Inc.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה למנהל בתי המשפט לשם רישומה בפנקס תובענות ייצוגיות.

ניתנה היום, כ"ז אדר א תשע"א, 03 מרץ 2011, בהעדר הצדדים.

יצחק ענבר, שופט

חתימה